

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **1) P. C., 2) S. H., 3) V. H., 4) P. Ch., 5) Mgr. M. L., 6) P. M., 7) P. N., 8) P. R., 9) M. R., 10) Bc. M. Š., 11) J. F., 12) D. Š., 13) V. Š.**, všichni žalobci zastoupeni: Mgr. M. L., obecným zmocněncem, bytem Z. 1995/30, P. 5, proti žalované: **Policie České republiky**, Policejní prezidium ČR, se sídlem Praha 4, Kongresova 166/2, o žalobě proti rozhodnutí policejního prezidenta ve věcech služebního poměru ze dne 7.4.2011, č.j. PPR-17765-26/ČJ-2008-99 KP, ze dne 14.4.2011, č.j. PPR-17766-25/ČJ-2008-99 KP, ze dne 14.4.2011, č.j. PPR-17769-26/ČJ-2008-99 KP, ze dne 14.4.2011, č.j. PPR-17770-25/ČJ-2008-99 KP, ze dne 14.4.2011, č.j. PPR-17771-36/ČJ-2008-99 KP, ze dne 14.4.2011, č.j. PPR-17772-26/ČJ-2008-99 KP, ze dne 8.4.2011, č.j. PPR-17779-26/ČJ-2008-99 KP, ze dne 15.4.2011, č.j. PPR-17782-25/ČJ-2008-99 KP, ze dne 15.4.2011, č.j. PPR-17785-25/ČJ-2008-99 KP, ze dne 14.4.2011, č.j. PPR-17788-25/ČJ-2008-99 KP, ze dne 15.4.2011, č.j. PPR-17790-25/ČJ-2008-99 KP, ze dne 14.4.2011, č.j. PPR-17793-24/ČJ-2008-99 KP, ze dne 14.4.2011, č.j. PPR-17796-24/ČJ-2008-99 KP,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se podanou žalobou domáhali přezkoumání v záhlaví uvedených rozhodnutí, kterými byla změna rozhodnutí ředitele Policie České republiky správy hlavního města Prahy (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ve věcech služebního poměru v části 3. výroku tak, že žalobci byli zařazeni podle § 116 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“) a podle § 3 nařízení vlády č. 104/2005 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „nařízení vlády“) do 3. tarifní třídy.

Žalobci v žalobě uvedli, že žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného došlo k potvrzení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, kterými byli ke dni 1.1.2007 jmenováni na služební místa asistentů a zařazeni do 3. tarifní třídy. Výroková změna spočívala pouze ve vypuštění pasáže týkající se zvláštního příplatku dle § 120 odst. 1 zákona o služebním poměru.

Zásadně nesouhlasili se svým zařazením do 3. tarifní třídy. Zdůraznili, že výkon služební kynologie nebyl v katalogu činností bezpečnostních sborů uveden, tudíž do příslušné tarifní třídy byli zařazeni na základě volné úvahy správních orgánů. Poukázali na to, že ke dni 1.1.2007 byli psovodi z 1. skupiny oddělení služební kynologie zařazeni do služební hodnosti inspektor v 5. tarifní třídě, ale žalobci, tj. psovodi z 2. skupiny oddělení služební kynologie, byli zařazeni do služební hodnosti asistent ve 3. tarifní třídě. Přičemž náplň služební činnosti psovodů z obou skupin oddělení služební kynologie byla shodná. Jednalo se o výkon tzv. služební kynologie, tj. výcvik, ošetřování a používání služebního psa. Taktéž obě skupiny psovodů plnily úkoly dle závazného pokynu policejního prezidenta č. 10/2003 (dále jen „ZPPP č. 10/2003“), kterým se vydávají pravidla služební kynologie a jeho Přílohy č. 3 (povinnosti psovoda). Argumentaci žalovaného spočívající v odlišném použití jednotlivých služebních psů či absolvování kurzů v rámci služební kynologie měli za bezpředmětnou, neboť všichni psovodi vždy vykonávali služební kynologii. Za nepodstatné považovali také správními orgány provedené rozlišení činností služebních psů na hlídkové, pátrací, specialisty a strážní, neboť se nejedná o hierarchizaci činnosti psů, nýbrž o jejich specializaci na rozdílné úkoly. Zdůraznili, že psovod vykonává vždy stejnou činnost, přestože je činnost psů rozdílná, proto nemůže být důvodem pro odlišné služební zařazení psovoda rozdělení činností psa.

Poukázali na čl. 3 odst. 5 služebního řádu, dle něž má kategorie každého služebního psa platnost jeden rok od přezkoušení. Z čehož dovodili nesprávnost právního posouzení věci žalovaným, neboť pokud by došlo ke změně specializace psa po každém jeho přezkoušení, musel by pak být i jeho psovod převeden do jiné - přezkoušení odpovídající služební hodnosti (tarifní třídy). V praxi však k takovýmto případům nedochází, protože činnost psovoda je neměnná, neboť se jedná o práci s nervovou soustavou psa při jeho výcviku a jeho používání.

Nesouhlasili s tvrzením žalovaného, že žalobce nelze přeradit do 4. tarifní třídy, když vykonává činnost se psem, který má pouze hlídkovou kategorii. Uvedli, že i pes hlídkový je psem služebním. V této souvislosti poukázali na rozhodnutí služebního funkcionáře ze dne 1.3.2008, týkající se žalobce 3) a dalších, kteří byli přerazeni do vyšší tarifní třídy beze změny jejich služební náplně.

Poukázali na nesrozumitelnou argumentaci žalovaného při výkladu rozdílů mezi jednotlivými příklady činností pro 3., 4. a 5. tarifní třídu. Dále se žalovaný řádně nevypořádal s výkladem pojmů „jednotlivé“ a „dílní“ úkony v trestním řízení, taktéž nevyložil slovní spojení „základní policejní činnost“.

Nesouhlasili s tvrzením žalovaného, že žalobci nemohli být zařazeni do služební hodnosti vrchní asistent (4. tarifní třída). Když ke dni 1.1.2007 bylo 23 psovodů z 1. skupiny oddělení služební kynologie zařazeno do služební hodnosti inspektor (5. tarifní třída). Jejich zařazení proběhlo podle příkladu činností 2.3.10.5.1. – „*Metodické vedení výuky a výcviku služebních zvířat, vedení cvičitelů koní, psovodů a kynologů a jezdců, zpracování programů výcviku*“. Přičemž z rozhodnutí policejního prezidia ve věcech služebního poměru č. 2007 ze dne 11.12.2007 vyplývá, že mezi nejnáročnější činnosti, které jsou po psovodech požadovány

náleží výcvik a používání služebního psa, tzn. přímý výkon služby se služebním psem a činnosti vycházející z povinností psovoda uvedených v Příloze č. 3 ZPPP č. 10/2003. Tyto nejnáročnější služební činnosti rozhodly o zařazení psovodů z 1. skupiny oddělení služební kynologie do 5. tarifní třídy ke dni 1.1.2007. Přičemž v popisu služebních míst (pracovní náplni) žalobců jsou obsaženy shodné služební činnosti.

Namítali, že jim nelze klást k tíži nevykonávání „jednotlivých“ úkonů v trestním řízení. Psovodi totiž „jednotlivé“ úkony v trestním řízení podle trestního řádu nemohou vykonávat. Jako nevysvětlené označili tvrzení žalovaného, že nejnáročnější činností je „zařazování do stálé výjezdové skupiny“. Rovněž jako nedokončenou označili úvahu žalovaného o tom, že základní činností policie v trestním řízení při odhalování, vyšetřování trestné činnosti vykonávají pouze psovodi se psy na vyhledávání omamných a psychotropních látek, výbušnin, palných zbraní a jejich komponentů. V této souvislosti zdůraznili, že je irelevantní, zda psovod vyhledává např. zbraň pro účely trestního řízení nebo z jiných důvodů. Žalobci jako psovodi jsou totiž povinni využívat služebního psa např. k vyhledání ukryté osoby podle pachového mraku. Jedná se tedy o zcela stejnou specializovanou činnost, jakou je vyhledávání zbraní služebním psem, když obojí je založeno na schopnostech služebního psa. Služební psi se využívají v případech, kdy není v lidských silách ukrytou osobu nebo věc vyhledat.

Namítali, že Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 2.6.2010 č.j. 9 Ca 321/2007 - 365 označil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Přesto je žalovaný nezrušil a ve věci neproběhlo žádné řízení, pouze s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. As 87/2006-52 ze dne 26.6.2007 žalovaný konstatoval, že správní řízení tvoří jeden celek a tudíž lze zhojit vady v řízení či rozhodnutí v prvním stupni v odvolacím řízení. Zdůraznili, že v dané věci nelze použít tuto argumentaci, neboť se jedná o rozhodování ve věcech služebního poměru, kdy je rozhodnutí prvního stupně vykonatelné, jakmile je doručeno adresátovi a nemá odkladný účinek. Měli za to, že Městský soud v Praze ve výše citovaném rozsudku uznal jejich námitky proti zařazení služební funkcionářem žalobců do 3. tarifní třídy, proto měly správní orgány provést jejich zařazení do vyšší tarifní třídy. Navíc se žalovaný nevypořádal se závazným právním názorem uvedeným v tomto rozsudku, když neuvedl, jaká činnost z činností, jež jsou po žalobcích podle popisu služební činnosti požadovány je nejnáročnější a ani nezhodnotil a nezduvodnil přiřazení vybrané nejnáročnější činnosti do katalogu činností pro danou jednotlivou tarifní třídu.

Žalobci v žalobě navrhovali provedení důkazů, a to výsledkem svědků, konkrétně osoby zpracovatele přezkoumávaných rozhodnutí policejního prezidenta – pracovnice analyticko legislativního odboru JUDr. V. K. a jejího nadřízeného – vedoucího analyticko legislativního odboru Mgr. V. P. z Policie ČR, policejního prezidia. Listinné důkazy rozhodnutí ministra vnitra ve věcech služebního poměru ze dne 11.12.2008 č. 692/2008 prap. O., výňatky z Závazného pokynu PP č. 10/2003.

Závěrem shrnuli, že správní řízení trpí zásadními vadami a nesplňuje zákonem stanovené podmínky v § 181 odst. 2 písm. b), c), d) zákona o služebním poměru.

Žalobci navrhli soudu, aby žalobou napadená rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, zrušil a věci vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě odmítl veškeré žalobou uplatněné námitky. Uvedl, že změna žalobou napadenými rozhodnutími spočívá pouze v nepřiznání zvláštního příplatku za služby dle § 120 odst. 1 služebního zákona. Vysvětlil, že ji bylo nutné vtělit do žalobou napadených rozhodnutí, neboť se tímto napravil nežádoucí stav, když ke dni 1.1.2007 nebylo možné jej podle účinných právních předpisů poskytnout.

Konstatoval, že služební funkcionáři při zařazování žalobců do tarifní třídy vycházeli z nařízení vlády č. 104/2005 Sb., kterým se stanoví katalog činností bezpečnostních sborů (dále jen „katalog činností“). Tento katalog činností zmiňuje v bodě 1.3.4.3. služební kynologii takto: *„koordinace činností policie při výkonu hlídkové služby, při střežení a eskortování osob omezených na svobodě nebo při výkonu služební kynologie, hipologie v rámci útvarů policie“*. S ohledem na obsah pojmu „koordinace“ nebylo možné žalobce podle této části katalogu činností zařadit do vyšší 4. tarifní třídy. Katalog činností totiž nezohledňoval výkon služební kynologie, proto musela být činnost žalobců hodnocena podle dalších jimi vykonávaných činností. Odmítl tak námitku žalobců, že k jejich zařazování došlo na základě volné úvahy.

Zdůraznil, že ve správním řízení bylo postupováno v souladu s rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 9 Ca 321/2007, neboť spisový materiál byl doplněn o podklady od KŘP hl.m.Prahy, potřebné ke zjištění skutečně vykonávané činnosti žalobců. Z těchto podkladů vyplynulo, že žalobci měli přiděleného psa s hlídkovou kategorií a prováděli hlídkovou činnost v rámci linky 158 nebo dohled nad veřejným pořádkem pod jednotným velením na bezpečnostních opatřeních. Odmítl námitku žalobců, že vykonávali nejsložitější činnost dle katalogu činností, když katalog nehodnotí činnost, jak uvedli žalobci - práce s nervovou soustavou psa při jeho výcviku a jeho používání, proto nebylo možné k ní ani z hlediska složitosti při zařazení žalobců do tarifní třídy přihlídnout.

Zdůraznil, že v žalobou napadených rozhodnutích posuzoval skutečně vykonávanou činnost žalobců a zabýval se jejich požadavkem na zařazení do 4. tarifní třídy. Zároveň se vypořádal s jejich námitkou ohledně nemožnosti jejich zařazení do 5. tarifní třídy, neboť vykonávali jinou činnost než ti policisté, kteří zde byli zařazení.

Žalovaný nesouhlasil s námitkou procesního pochybení, neboť postupoval dle § 190 odst. 8 služebního zákona, když ve věcech služebního poměru odvolací orgán nemá možnost napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vrátit zpět se závazným právním názorem.

K žalobci navrhovanému doplnění dokazování formou výslechů svědků uvedl, že se jedná o nadbytečný návrh, neboť ve věci byl řádně zjištěn skutkový stav.

Žalovaný navrhl soudu, aby žalobu zamítl.

Žalobci v replice ze dne 7.11.2011 stručně zopakovali žalobní námitky. Nesouhlasili s tvrzením žalovaného, že k zařazení příslušníků do příslušné tarifní třídy bylo nutné vyžádat si podklady od služebního funkcionáře a zjistit z nich vykonávané činnosti a určit je takto jako vyžadované činnosti. Výše uvedený postup byl v rozporu se zákonem o služebním poměru, který stanoví, že tarifní třída je určena podle nejnáročnější činnosti, která se od příslušníka na služebním místě vyžaduje. Přičemž služební funkcionář dodal pouze takové podklady a vyjádření, kterými prokazoval správnost svých rozhodnutí. Konkrétně poukázali na záznamy o použití služebního psa za období čtyř měsíců pouze u 7 vybraných psovodů z jejich

celkového počtu 25 zařazených do 1. skupiny oddělení služební kynologie a v 5. tarifní třídě. Dále poukázali na to, že do spisu byly přiloženy kopie listů z knihy příjmů a výdeje pachových konzerv, které jsou používány jinou skupinou. Ze služebních záznamů žalobců dodal služební funkcionář žalovanému jen 3 až 7 příkladů za 3 měsíce výkonu služby ke každému žalobci. Zcela chyběly služební záznamy např. o pátracích akcích po pohřešovaných a hledaných osobách, domovní prohlídky atp., během nichž žalobci prováděli specializovanou činnost podle zadané kategorie. Přesto lze dle žalobců dovodit, že i náplní služební činnosti žalobců je služební kynologie, tj. používání služebního psa.

Zdůraznili, že oddělení služební kynologie je útvar, který nevede trestní spisy a neprovádí vyšetřování podle trestního řádu. Jeho činnost je spojena jen s výcvikem a používáním služebních psů, výkonem služební kynologie, proto žádný psovod oddělení služební kynologie nemůže vystupovat jako orgán trestního řízení.

Žalobci v doplnění důkazů k žalobě ze dne 16.10.2012 opět zopakovali podstatné žalobní námitky a doložili žádosti ze dne 24.11.2011, 5.12.2011 o zaslání výkladu příkladů služební činnosti podle katalogu činností, se sdělením policejního prezidenta k této žádosti pod č. PPR-22008-1/ČJ-2011-99 RL. Dále upozornili na tu skutečnost, že k R. O. žalovaný do spisu žalobců doložil jako důkaz o jiné činnosti, kterou považuje za činnost ve vyšší tarifní třídě, pouze jeden dokument, a to protokol o použití služebního psa, dle kterého jeho služební pes propátral skládku s negativním výsledkem. Žalobci k tomu uvedli, že jejich záznamy obsahují desítky totožných použití služebního psa.

Žalobci v podání ze dne 28.4.2016 zopakovali ve stručnosti zásadní žalobní námitky. Dodali, že v odvolacím řízení měli k dispozici rozhodnutí policejního prezidenta č. 2007 ze dne 11.12.2007 prap. O. Z dokumentů o jím vykonávané činnosti za první tři měsíce roku 2007 zjistili, že měl přiděleného psa s kategorií HII, tj. hlídkový 2, a jeho pracovní náplň byla shodná s jejich. Soudu do spisu doložili protokol o použití služebního psa prap. O. e.č. KYN-25/PA-20, úřední záznamy ze dne 7.1.2007 e.č. KYN-7/PS-2007, ze dne 12.1.2007 e.č. KYN-12/PS-2007, ze dne 6.1.2007 e.č. KYN-4/PS-2007, ze dne 9.3.2007, e.č. KYN-48/PS-2007, protokol o použití služebního psa ze dne 7.1.2007, č.j. KYN-6/PS-2007.

Při ústním jednání obecný zmocněnec žalobců setrval na svém procesním stanovisku. Soudu krátkou cestou předal podání ze dne 5.5.2016, které přednesl s tím, že ohledně žalobců 5), 9), 10), 13 žalovaný vyšel při hodnocení jejich pracovní činnosti z nedostatečného množství podkladů týkajících se jimi vykonané pracovní činnosti. Zdůraznil, že všichni kynologové vykonávají shodnou činnost ve všech skupinách oddělení služební kynologie, proto měl rozdělení kynologů do jednotlivých skupin oddělení služební kynologie za pouhé interní rozdělení bez vypovídací hodnoty o jejich konkrétní činnosti. I pokud jsou veleni do výjezdových skupin, tak zde rovněž všichni vykonávají shodnou kynologickou činnost. Přičemž kynologickou činností se rozumí výcvik a užití služebního psa, což právě činí všichni kynologové. Zmocněnec žalobců byl přesvědčen, že vykonával stejnou činnost jako prap. R. O.

Žalovaný rovněž setrval na svém procesním stanovisku. Zdůraznil, že v katalogu činností platném v době rozhodování správních orgánů nebyla samostatně upravena kategorie činností – výkon základní kynologické činnosti. Ta byla až ke dni 1.1.2009 nově vtělena mezi činnosti vypočtené pro 4. tarifní třídu.

Obecný zmocněnec žalobců na ústním jednání netrval na provedení důkazů výsledkem svědků, a to osoby zpracovatele přezkoumávaných rozhodnutí policejního prezidenta – pracovnice analyticko legislativního odboru JUDr. V. K. a jejího nadřízeného – vedoucího analyticko legislativního odboru Mgr. V. P. z Policie ČR, policejního prezidia.

Soud konstatoval, že žalobci navržené důkazy, které jsou součástí správních spisů, a to správní spisy účastníků, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2.6.2010 č.j. 9 Ca 321/2007 – 365, výňatky k Závaznému pokynu policejního prezidenta č. 10/2003, sdělení ze dne 30.10.2007 ve věci ppor. J. F., protokol o použití služebního psa Dasty 15069 prap. O. e.č. KYN-25/PA-20, úřední záznam ze dne 6.1.2007 e.č. KYN-4/PS-2007, úřední záznam ze dne 7.1.2007 e.č. KYN-7/PS-2007, úřední záznam ze dne 9.3.2007, e.č. KYN-48/PS-2007, protokol o použití služebního psa žalobcem 6) ze dne 7.1.2007, protokol o použití služebního psa ze dne 7.1.2007, č.j. KYN-6/PS-2007, úřední záznam ze dne 12.1.2007 e.č. KYN-12/PS-2007, nebudou ve věci k důkazu prováděny.

Soud ve věci dále neprovedl z důvodu nadbytečnosti důkazy žádostí o zaslání výkladu k nařízení vlády 104/2005 Sb., vrchnímu státnímu radovi plk. Mgr. P. L. ze dne 24.11.2011 a žádostí o zaslání výkladu k nařízení vlády 104/2005 Sb., odpovědí žalobci zaslané náměstkem plk. Mgr. P. O. ze dne 5.12.2011, když tyto listiny byly vyhotoveny až po vydání žalobou napadených rozhodnutí, tudíž nemohly být správními orgány ve věci zohledněny.

Soud ve věci k důkazu provedl rozhodnutí policejního prezidia ve věcech služebního poměru č. 2007 ze dne 11.12.2007 týkající se prap. R. O. z 1. skupiny – speciální pátrání oddělení služební kynologie, kterým byl ke dni 1.1.2007 jmenován na služební místo inspektora a zařazen do 5. tarifní třídy a rozhodnutí ministra vnitra č. 692/2008 ze dne 11.12.2008, kterým bylo předchozí rozhodnutí zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu zpět k dalšímu řízení.

Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Správní orgán prvního stupně ke dni 1.1.2007 rozhodl tak, že žalobce jmenoval podle § 215 odst. 1 zákona o služebním poměru na služební místa asistentů a současně je zařadil podle § 116 zákona o služebním poměru a § 3 nařízení vlády do 3. tarifní třídy. Rozhodnutí byla odůvodněna tak, že jmenování žalobců do služební hodnosti a jejich zařazení do příslušné tarifní třídy odpovídají zařazení služebního místa podle charakteristik tarifních tříd příslušníků bezpečnostních sborů.

Z popisu služebního místa (pracovní náplň) žalobců zařazených do 3. tarifní třídy s činností asistenta, vyplývá, že žalobci byli v lednu 2007 v oddělení služební kynologie zařazení do 2. skupiny - pořádková služba. V podrobném popisu služebních činností bylo mj. uvedeno, že žalobci vykonávají přímý výkon služby s hlídkovým služebním psem, chrání s ním život a zdraví občanů a majetek státu, právnických a fyzických osob, předcházejí a zabráňují páchaní trestných činů a zakročují se svým psem proti jejich pachatelům a konají jednotlivé úkony v trestním řízení, dohlíží na ochranu veřejného pořádku a byl-li porušen, činí opatření k jeho obnovení za pomoci hlídkového služebního psa. Dále mají základní znalosti v oblasti služební kynologie.

K odvolání žalobců, v němž žalobci brojili proti zařazení do 3. tarifní třídy namísto do 4. tarifní třídy, byla žalovaným výše uvedená rozhodnutí potvrzena rozhodnutími žalovaného, která však byla rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 2.6.2010 č.j. 9 Ca 321/2007 –

365 zrušena a vrácena žalovanému zpět k dalšímu řízení. Důvodem zrušovacího rozsudku byla nepřezkoumatelnost a nesrozumitelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Městský soud zavázal žalovaného znovu věc posoudit a náležitě zdůvodnit, jaká činnost z činností, jenž jsou po žalobcích podle popisu služební činnosti požadovány, je nejnáročnější, a dále zhodnotit a zdůvodnit přiřazení vybrané nejnáročnější činnosti do katalogu činností pro danou jednotlivou tarifní třídu.

Žalovaný v odvolacím řízení doplnil spisový materiál níže uvedenými listinami:

Podáním ze dne 1.12.2010 žalobci učinili návrh na další postup žalovaného ve věci tak, že požadovali své zařazení do 5. tarifní třídy.

Z úředního záznamu ze dne 6.1.2007 E.č. Kyn-4/PS-2007 vyplývá, že žalobce 5) dne 7.1.2007 v čase 01,05 hod byl vyslán k benzinové stanici, kde mělo dojít k výtržnosti. Po příjezdu byl silně opilý muž obtěžující ženu vykázán z prostoru benzinové stanice. V 01,55 hod vykazoval agresivního muže z bytu. V 5,15 hod provedl průzkum při vloupání do kanceláře.

Z úředního záznamu ze dne 22.1.2007 E.č. Kyn-25/PS-2007 vyplývá, že žalobce 5) dne 21.1.2007 ve 23,15 hod byl přivolán k napadení muže, osoby, které jej napadly nebyly v okolí nalezeny. V 23,45 hod provedl pátrání po pachatelích, kteří demolovali osobní automobil. Dne 22.1.2007 od 1,30 hod do 2,30 hod provedl průzkum odstavených vlakových souprav.

Z úředního záznamu ze dne 23.2.2007 E.č. Kyn-42/PS-2007 vyplývá, že žalobce 5) dne 22.2.2007 v 21,45 hod zadržel muže, který po rvačce s jiným utekl. V 23,20 hod byl přivolán do baru, kde mělo dojít k rvačce, pachatelé však uprchli a nepodařilo se je vypátrat. V 23,50 hod probudili osobu ležící na zemi. Dne 23.2.2007 v 00,30 hod zasahoval v domě, kde se měl pohybovat neznámý člověk. V 00,55 hod vykázal z baru agresivní osobu. Od 02,30 hod do 3,30 hod byl proveden průzkum odstavených vlakových souprav.

Z protokolů o použití služebního psa – specialisty na vyhledávání zbraní ze dne 25.4.2007, E.č. KYN-2/ZB-2007, ze dne 25.4.2007, E.č. KYN-4/ZB-2007, ze dne 25.4.2007 E.č. KYN-3/ZB-2007 soud zjistil, že kynologové provedli domovní prohlídku dne 25.4.2007 a psi našli zbraň, zásobníky a nábojnici.

Z protokolů o použití služebního psa na detekci akcelérantů ze dne 16.3.2007, E.č. KYN-6/DA-2007, ze dne 27.2.2007, E.č. KYN-5/DA-2007, ze dne 12.2.2007, E.č. KYN-4/DA-2007, ze dne 10.2.2007, E.č. KYN-3/DA-2007, ze dne 16.1.2007, E.č. KYN-2/DA-2007, ze dne 15.1.2007, E.č. KYN-1/DA-2007 soud zjistil, že kynologové z 1. skupiny – speciální pátrání použili služební psy k ohledání, značení, zajištění či odebrání stop (jejich zadokumentování) ohořelých vozidel, letadla, lidského těla a skladu.

Z protokolů o použití služebního psa – specialisty na vyhledávání omamných a psychotropních látek ze dne 4.1.2007 E.č. KYN-1/DR-2007, ze dne 31.1.2007 E.č. KYN-6/DR-2007, E.č. KYN-2/DR-2007, E.č. KYN-3/DR-2007, E.č. KYN-5/DR-2007, E.č. KYN-4/DR-2007 soud zjistil, že kynologové z 1. skupiny – speciální pátrání po omamných a psychotropních látkách použili služební psy k prohlídce, označení věcí, vozidel, k domovní prohlídce a našli věci k výrobě OPL, sáček se zelenou sušinou nezjištěného množství, neznámý předmět, semena.

Z protokolu o použití služebního psa E.č. KYN-2/DR-2007 vyplynulo, že prap. R. O., kynolog z 1. skupiny – speciální pátrání dne 7.3.2007 byl přivolán k loupežnému přepadení ve sběrně surovin, při němž došlo k zastřelení jedné osoby. Kynolog se svým psem propátral terén a skládku odpadů.

Z protokolu o použití služebního psa E.č. KYN-6/PS-2007 ze dne 7.1.2007 vyplývá, že žalobce 6) byl přivolán k vloupání do baru, pes měl čerstvou stopu, byl na ni naveden a propátral terén.

Z úředního záznamu ze dne 20.1.2007 E.č. KYN-24/PS-2006 vyplývá, že žalobkyně 13) dne 20.1.2007 v 22,20 hod asistovala hlídkám PMJ, v 22,45 hod zajišťovala bezpečnost zakročujících hlídek PMJ. Dne 21.1.2007 v 2,00 hod opět zajišťovala bezpečnost zakročujících hlídek PMJ.

Ze seznamu absolvovaných výcvikových kurzů žalobkyně 13) ze dne 20.1.2011 vyplývá, že neabsolvovala žádné výcvikové kurzy, za období od 1.1.2007 do 31.3.2007 nevykázala žádné použití služebního psa ani nebyla vyslána do výjezdové skupiny, neplnila speciální úkoly.

Poté žalovaný ve věci již podruhé rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím. V odůvodnění uvedl, že rozhodnutí bylo vydáno příslušným služebním funkcionářem ve smyslu § 2 zákona o služebním poměru. Ředitelem bezpečnostního sboru PČR je policejní prezident dle § 1 odst. 2 zákona o služebním poměru. Ten na základě zmocnění v § 2 odst. 1 zákona o služebním poměru určil závazným pokynem č. 152/2006 rozsah pravomoci služebních funkcionářů jednat a rozhodovat ve služebních věcech. Ředitel správy tak byl oprávněn žalobou napadené rozhodnutí vydat dle čl. 7 písm. a) závazného pokynu.

Uvedl, že žalobci byli zařazeni na oddělení služební kynologie ve 2. skupině (pořádková služba), měli přiděleného psa s hlídkovou kategorií, prováděli hlídkovou činnost v rámci linky 158, dohled nad veřejným pořádkem pod jednotným velením na bezpečnostních opatřeních. Naproti tomu policisté zařazení v 1. skupině (speciální pátrání), prováděli činnosti speciální kynologie – vyhledávání omamných a psychotropních látek, palných zbraní a jejich komponentů, vyhledávání výbušnin a zajištění krajské výjezdové skupiny s pátracím psem. Dále policisté zařazení v 3. skupině (pachová identifikace) zajišťovali metodu pachové identifikace. Zdůraznil, že žalobci nevykonávali speciální pátrání ani pachovou identifikaci, za tímto účelem neměli vycvičené psy. Policisté ve 2. skupině nejvíce prováděli činnost autohlídky na lince 158, kde se služebními psy provádějí asistence na zajištění bezpečnosti ostatním hlídkám, provádějí průzkumy objektů za účelem vypátrání nežádoucích osob, pachatelů trestných činů, osob v celostátním pátrání a střeží zadržené osoby. Pod jednotným velením se podílejí na zajištění veřejného pořádku na bezpečnostních opatřeních jako sportovní akce, demonstrace apod. Na rozdíl od psovodů z 1. skupiny, kteří na vyžádání služby kriminální policie a vyšetřování provádějí domovní prohlídky se psem za účelem nelezení omamných a psychotropních látek, zbraní, výbušnin, prověřují odložené předměty za účelem odhalení výbušnin, na vyžádání provádějí prohlídky zadržených vozidel za účelem odhalení omamných a psychotropních látek, zbraní, výbušnin, jsou také zařazení ke krajské výjezdové skupině, kde se přímo podílejí na ohledání místa činu, za tím účelem mají vycvičeného psa s kategorií – pátrací pes, který vyhledá tzv. nášlap, tj. místo počátku pachové stopy, pachová stopa je delší a obtížnější, konkrétně minimálně 30 minut stará. Oproti tomu žalobci mohou místo činu pouze zajistit a pro psy v kategorii hlídkových je vyžadována stopa čerstvá. Psovodi ze 3. skupiny – metoda pachové identifikace provádí se psy porovnání pachových konzerv, vypracovávají odborná vyjádření, musí absolvovat speciální základní kurz metody pachové identifikace.

Žalovaný u každého z žalobců provedl konkrétní srovnání zjištění z jejich služební činnosti po rozhodné období a dospěl k závěru, že žádný z nich neabsolvoval speciální školicí kurzy, nebyl vyslán do výjezdové skupiny ani k plnění speciálního úkolu. Dovedil tak, že při použití psa v hlídce psovodů vykonávali asistenci zakročujícím hlídkám pohotovostní motorizované jednotky (dále jen „PMJ“) či hlídce městské policie, zajišťovali bezpečnost zakročujících hlídek PMJ při zákrocích a jiných úkonech.

Za nejnáročnější činnost policistů zařazených v 5. tarifní třídě označil jejich zařazení do stálé výjezdové skupiny a výkon činnosti v této skupině. Přičemž žalobci nebyli zařazeni do stálé výjezdové skupiny a tuto činnost nevykonávali ani základní činnost v trestním řízení, nevyhledávali omamné a psychotropní látky, zbraně, výbušniny atp. Žalobci toliko plnili úkoly hlídkové služby se služebním psem, byli oprávněni zadržet pachatele na místě činu, zajistit místo pro činnost výjezdové skupiny. Žalovaný zdůraznil, že úkony realizované výše uvedenými skupinami psovodů jsou rozdílné, tudíž psovodi byli zařazeni do jednotlivých skupin na základě faktického výkonu policejní činnosti a nikoli z pohledu práce se služebním psem. Odkázal na ZPPP č. 10 ze dne 13.1.2003, v jehož čl. 17 je upraveno rozčlenění služebních psů na kategorie dle jejich upotřebitelnosti, a to na hlídkové provádějící hlídkovou činnost, která je vykonávána ve skupinách pořádkové služby a byla dle přílohy k nařízení vlády zařazena do 3. tarifní třídy, jejíž příslušníci nejsou zařazováni do výjezdových skupin. Vykonávají pachové práce v základním výcviku psa, nejedná se však o stěžejní činnost hlídkových psů, tou je obrana, zajištění veřejného klidu a pořádku, vyštěkání osoby z úkrytu. Pátrací psi jsou zařazeni do výjezdových skupin a plní úkoly hlídkové služby. Psi specialisté se používají dle zadané kategorie praktického použití ke speciálním úkolům. Strážní psi se používají zejména ke střežení objektů.

Vyjádlil se k jednotlivým kurzům pro psy dle čl. 2 odst. 4 přílohy k závaznému pokynu policejního prezidenta č. 13/1996, neboť tyto se odlišují specializací a délkou trvání dle pro jednotlivé kategorie psů. Pro hlídkové psy je určen kondiční a doškolovací kurz. Pro pátrací psy kurz kondiční, speciální a doškolovací. Pro psy specialisty je speciální kurz k vyhledávání osob v dopravních prostředcích metodou pachové identifikace atp.

K pojmu „jednotlivé úkony trestního řízení“ uvedl, že je obsažen v § 52 a násl. trestního řádu a citoval jeho zákonnou definici. Oproti tomu konstatoval, že pojem „díleč“ úkon trestního řízení není v trestním řádu uveden. Připustil, že použití výrazu „jednotlivé úkony trestního řízení“ v popisu služebního místa žalobců bylo chybné a nesouladné s první stranou, což bylo opraveno na „díleč“.

Konstatoval, že ke dni 1.1.2007 nebyl výkon služební kynologie samostatně zařazen do žádné z tarifních tříd, pouze ve 4 tarifní třídě byl použit pojem „výkon služební kynologie“, ale v rámci činnosti „koordinace“ činností policie. Proto dospěl k názoru, že výkon služební kynologie, který v sobě nezahrnuje „koordinaci“ nemůže být zařazen do stejné ani vyšší tarifní třídy.

Žalobci byli zařazeni na funkci č. 1.3.3.1. katalogu činností, tedy bodu 1. ve 3. tarifní třídě. Po žalobcích byly podle popisu služebního místa požadovány a jimi vykonávány hlídkové služby s hlídkovým psem, nevykonávali jednotlivé úkony trestního řízení, neboť nesepisovali protokoly o jednotlivých úkonech trestního řízení, nebyli zařazováni do stálé výjezdové skupiny a tuto činnost ani nevykonávali, taktéž nevykonávali základní činnost policie v trestním řízení při odhalování, dokumentaci a vyšetřování trestné činnosti, což činí psovodi se psy na vyhledávání omamných a psychotropních látek, výbušnin, palných zbraní.

Uzavřel tak, že nejnáročnější činnost z činností, jež byly podle popisu služebního místa po žalobcích požadovány, byly činnosti spadající do činností uvedených ve 3. tarifní třídě, tj. plnění základních úkolů policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců nadzemí ČR s případným

odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení, provádění dílčích úkonů v trestním řízení. Zdůraznil, že po žalobcích bylo požadováno dohlížení na ochranu veřejného pořádku a byl-li porušen, byli povinni činit opatření k jeho obnovení, za pomoci hlídkového služebního psa, dále vykonávali přímý výkon služby s hlídkovým služebním psem, chránili s ním život a zdraví občanů a majetek státu, právnických a fyzických osob, předcházeli a zabraňovali páčání trestných činů a zakročovali se psem proti jejich pachatelům a další činnosti spojené se služebním psem.

Odmítl námitku žalobců, že jednota prvoinstančního a odvolacího řízení je nepřípustná. Naopak uvedl, že správní řízení tvoří jeden celek do pravomocného rozhodnutí.

Nesouhlasil s nedostatečně zjištěným skutkovým stavem věci, když řízení bylo náležitě rozhodnými důkazními materiály doplněno a žalobci se k nim mohli řádně vyjádřit, což také činili.

Městský soud v Praze tak na základě podané žaloby přezkoumal napadená rozhodnutí, jakož i řízení, které jejich vydání předcházela, a to v mezích žalobci uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s.ř.s.“).

Žaloba není důvodná.

V posuzované věci vyšel soud z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 116 odst. 1 zákona o služebním poměru pro služební místo příslušníka se stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti, jejíž výkon se na služebním místě vyžaduje. Pro služební místo vedoucího příslušníka se stanoví tarifní třída podle nejnáročnější činnosti v působnosti příslušné organizační jednotky bezpečnostního sboru.

Podle § 116 odst. 2 zákona o služebním poměru není-li dále uvedeno jinak, v souladu s charakteristikami tarifních tříd uvedenými v příloze tohoto zákona stanoví vláda nařízením katalog činností v bezpečnostních sborech zařazených do jednotlivých tarifních tříd podle jejich složitosti, odpovědnosti a namáhavosti.

Příloha 1.3. katalogu činností popisuje:

1.3. Policie České republiky

3. tarifní třída - asistent

1. Plnění základních úkolů policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení. Provádění dílčích úkonů v trestním řízení.

2. Zabezpečování ochrany určených objektů zvláštní důležitosti.

3. Samostatný výkon střežení a eskortování osob omezených na svobodě nebo střežení osob umístěných v záchytných zařízeních.

4. tarifní třída - vrchní asistent

1. Výkon služby policie při zabezpečování dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky, jehož součástí je odhalování, prošetřování a vyřizování přestupků svěřených do působnosti policie. Provádění jednotlivých úkonů v trestním řízení.

2. Zabezpečování specializované ochrany určených objektů zvláštního významu.
3. Koordinace činností policie při výkonu hlídkové služby, při střežení a eskortování osob omezených na svobodě nebo při výkonu služební kynologie nebo hipologie v rámci útvarů policie.

5. tarifní třída - inspektor

1. Samostatný výkon základních policejních činností v trestním řízení při odhalování, dokumentaci a vyšetřování trestné činnosti v příslušnosti útvarů s územně vymezenou působností nižšího stupně.
2. Samostatný výkon odborných činností na úseku povolování a kontroly pobytu cizinců na území České republiky v rámci útvarů s oblastní působností nebo výkon jiných správních činností svěřených policii v rámci útvarů s územně vymezenou působností nižšího stupně.
3. Koordinace výkonu služby při ochraně určených objektů v útvech s územně vymezenou působností vyššího stupně včetně navrhování nebo posuzování systémů bezpečnostních opatření k zabezpečení ochrany objektů.
4. Samostatné zajišťování bezpečnosti chráněných osob.
5. Výkon základních činností v zásahové jednotce v útvaru s územně vymezenou působností vyššího stupně.
6. Výkon odborných specializovaných operativně pátracích činností v útvech policie služby kriminální policie a vyšetřování s působností na celé území České republiky nebo s územně vymezenou působností vyššího stupně.
7. Koordinace operačních činností v rámci policejní školy.

Žalobci jako zásadní námitku uplatnili nesprávné právní posouzení jejich, tj. psovodů ze 2. skupiny oddělení služební kynologie, jmenování na služební místa asistentů a zařazení do 3. tarifní třídy podle § 116 zákona o služebním poměru a bodu 1.3.3.1. přílohy č. 3 katalogu činností.

Soud zařazení žalobců do sporované tarifní třídy posuzoval s ohledem na jejich nejnáročnější vykonávanou pracovní činností spjatou s konkrétním služebním místem, které zastávali. Soud tedy vyšel z popisů služebních míst (pracovní náplně) žalobců, z nichž zjistil, že žalobci byli ke dni 1.1.2007 v oddělení služební kynologie zařazení do 2. skupiny oddělení služební kynologie - pořádková služba. Na základě svých základních znalostí v oblasti služební kynologie měli vykonávat toliko přímý výkon služby s hlídkovým služebním psem a jednotlivé úkony v trestním řízení.

V této souvislosti soud poukazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2009, č.j. 4 Ads 143/2008-109 a ze dne 14.8.2014 č.j. 10 As 126/2014-59, v nichž bylo konstatováno, že: „pro posouzení souladu s § 116 služebního zákona je podstatné „zda fakticky prováděný výkon služby stěžovatele odpovídá jeho zařazení do příslušné tarifní třídy v souladu se zákonem o služebním poměru a nařízením. To však neznamená, že je-li příslušník pověřován plněním úkolů spadajících do vyšší tarifní třídy, musí být do této třídy automaticky přeřazen. Nápravu takového právně nesouladného stavu lze totiž zajistit i tak, že nadřízený přestane příslušníkovi úkoly neodpovídající jeho tarifnímu zařazení ukládat. Právě to měl zřejmě na mysli stěžovatel, jenž uvedl, že žalobce měl na jím tvrzený rozpor upozornit nadřízeného funkcionáře a žádat po něm zjednání nápravy.“ Dále soud poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23.2.2011 č.j. 3 Ads 14/2011 – 104 v němž bylo konstatováno následující: „... skutkové zjištění za dostačující a vedoucí k závěru, že žádnou činnost stěžovatele nebylo lze podřadit pod 8. tarifní třídu, navíc další prokazování

případné faktické činnosti při službě shledal za již nerozhodné a to i s ohledem na podpůrné závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 6. 2010, č. j. 4 Ads 97/2009 - 380, dle něhož zařazení do tarifní třídy má být posuzováno s ohledem na popis pracovní činnosti spjatý s konkrétním služebním místem a případná činnost vyžadovaná od žalobce nad rámec tohoto postupu jen výjimečně, tj. nikoliv pravidelně nemůže vést pro zařazení do vyšší tarifní třídy.“

Žalovaný postupoval správně, když si ke konkrétní pracovní činnosti žalobců vyžádal podklady od příslušných orgánů, a to úřední záznamy, protokoly atp., které založil do jejich správních spisů a z nichž zjistil, že žalobci prováděli činnost autohlídky na lince 158, kde se služebními psy asistovali zakročujícími hlídkám PMJ či hlídce městské policie, zajišťovali bezpečnost zakročujících hlídek PMJ při zákrocích a jiných úkonech, činili průzkumy objektů za účelem vypátrání nežádoucích osob, pachatelů trestných činů, osob v celostátním pátrání a střeží zadržené osoby. Pod jednotným velením se podíleli na zajištění veřejného pořádku na bezpečnostních opatřeních jako sportovní akce, demonstrace apod. Poukázal rovněž na to, že žalobci mohou místo činu pouze zajistit a pro psy v kategorii hlídkové je vyžadována stopa čerstvá. Pokud žalobci tvrdili, že si žalovaný neobstaral veškeré potřebné doklady, nýbrž pouze takové, které svědčily v jejich neprospěch, soud zdůrazňuje, že své tvrzení soudu nikterak neprokázali. Soud upozorňuje, že žalovaný vyžadoval podklady pouze za rozhodné období od 1.1.2007 do 1.3.2007. Navíc má soud za to, že ve správním řízení nebylo potřebné dále doplňovat dokazování ohledně veškeré pracovní činnosti psovodů z jiných skupin oddělení služební kynologie, neboť již z dodaných úředních záznamů a protokolů jednoznačně vyplývá, jakou konkrétní pracovní náplň tito vykonávali. Soud ve světle výše uvedené judikatury upozorňuje, že i v případě, kdyby určití kynologové jako např. prap. R. O., fakticky prováděli takové výkony služby, které by neodpovídaly jejich zařazení do příslušné tarifní třídy, neznamenaloby to, že by museli být automaticky přerazeni ať do vyšší či nižší tarifní třídy. Navíc žalobci nespороvali svou výše uvedenou pracovní činnost, nýbrž byli přesvědčeni, že všichni příslušníci z oddělení služební kynologie vykonávají zcela shodnou činnost, a to tzv. služební kynologii, tj. výcvik, ošetřování a používání služebního psa. Soud shodně se žalovaným tento názor nesdílí. Žalovaný správně poukázal na rozdílnou činnost a odborné vzdělání kynologů a jejich psů zařazených v 1. či 3. skupině v oddělení služební kynologie, z níž je zcela nepochybné, že tito vykonávají vysoce specializovanou kynologickou činnost, kterou nelze hodnotit jako rovnocennou s pracovní činností vykonávanou žalobci. Žalovaný konkrétně vyšel z protokolů o použití služebního psa na detekci akceleračních ze dne 16.3.2007, E.č. KYN-6/DA-2007, ze dne 27.2.2007, E.č. KYN-5/DA-2007, ze dne 12.2.2007, E.č. KYN-4/DA-2007, ze dne 10.2.2007, E.č. KYN-3/DA-2007, ze dne 16.1.2007, E.č. KYN-2/DA-2007, ze dne 15.1.2007, E.č. KYN-1/DA-2007 ohledně pracovní činnosti kynologů a jejich psů zařazených v 1. skupině - speciální pátrání v oddělení služební kynologie a v 5. tarifní třídě, z nichž jednoznačně vyplynulo, že prováděli činnosti speciální kynologie, a to vyhledávání omamných a psychotropních látek, palných zbraní a jejich komponentů, vyhledávání výbušnin a zajištění krajské výjezdové skupiny s pátracím psem. Jejich pátrací psi byli použiti k ohledání, značení, zajištění či odebrání stop ohořelých vozidel, letadla, lidského těla a skladu, k čemuž museli absolvovat speciální kurzy. Rovněž tak u kynologů a jejich psů zařazených v 3. skupině - pachová identifikace oddělení služební kynologie ve vyšší tarifní třídě byla jejich základní činnost značně odlišná od činnosti žalobců, neboť zajišťovali metody pachové identifikace, které prováděli se psy specialisty porovnáním pachových konzerv, vypracovávali odborná vyjádření a za tím účelem museli absolvovat speciální kurzy např. k vyhledávání osob metodou pachové identifikace.

Žalovaný správně konstatoval, že činnost žalobců nelze podřadit pod činnost 1.3.4.3. katalogu činností uvedené pro 4. tarifní třídu, tj. koordinace činností policie při výkonu hlídkové služby, při střežení a eskortování osob omezených na svobodě nebo při výkonu služební kynologie nebo hipologie v rámci útvarů policie. Právě s ohledem na použitý pojem „koordinační činnost“, který znamená aktivní působení na složky systému policie k dosažení jejich souladu anebo v komplexním stanovování nejnáročnějších postupů při výkonu hlídkové služby, při střežení a eskortování osob omezených na svobodě nebo při výkonu služební kynologie nebo hipologie v rámci útvarů policie. Výkladem tohoto pojmu se již zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12.3.2009, čj. 4 Ads 143/2008-109, který mimo jiné k provádění koordinační činnosti uvedl, že: „*tj. prováděl činnosti, které zahrnují všechny části daného celku (systému), vymezeného příkladem činnosti, která přísluší ke služební funkci komisaře, ve smyslu ustanovení nařízení.*“ Přičemž z výše uvedeného je zřejmé, že žalobci žádnou koordinační činnost ani při výkonu služební kynologie nevykonávali.

Taktéž nelze činnost žalobců podřadit pod žádnou z činností vypočtených v 1.3.5. katalogu činností uvedených pro 5. tarifní třídu. Žalobci neprováděli samostatný výkon základních policejních činností v trestním řízení (body 1.3.5.1. katalogu činností), ani samostatný výkon odborných činností na úseku povolování a kontroly pobytu cizinců na území České republiky výkon jiných správních činností svěřených policii (body 1.3.5.2. katalogu činností). Dále neprováděli samostatné zajišťování bezpečnosti chráněných osob (body 1.3.5.4. katalogu činností), nevykonávali odborné specializované operativně pátrací činnosti v útvech policie služby kriminální policie a vyšetřování s působností na celé území České republiky nebo s územně vymezenou působností vyššího stupně (body 1.3.5.6. katalogu činností). Jak uvedeno výše, neprováděli žádnou koordinační činnost (body 1.3.5.3., 1.3.5.7. katalogu činností).

Soud má tedy za správné správními orgány provedené zařazení činnosti žalobců pod činnost uvedenou pod bodem 1.3.3.1. katalogu činností pro 3. tarifní třídu, tj. plnění základních úkolů policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců na území České republiky s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení. Provádění dílčích úkonů v trestním řízení. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí provedené zařazení žalobců logicky a přesvědčivě vysvětlil, když v souladu s popisy jejich služebních míst (pracovní náplně) zdůraznil, že po žalobcích bylo požadováno dohlížení na ochranu veřejného pořádku a byl-li porušen, byli povinni činit opatření k jeho obnovení, za pomoci hlídkového služebního psa, dále vykonávali přímý výkon služby s hlídkovým služebním psem, chránili s ním život a zdraví občanů a majetek státu, právnických a fyzických osob, předcházeli a zabráňovali páčání trestných činů a zakročovali se psem proti jejich pachatelům a další činnosti spojené se služebním psem. Žalovaný s odkazem na § 52 a následující trestního řádu, v němž je obsažena definice pojmu „jednotlivý úkon v trestním řízení“, vysvětlil, že použitý termín „jednotlivý úkon v trestním řízení“ v popisu služebního místa (pracovní náplni) žalobců byl chybný, proto byl nahrazen odpovídajícím pojmem „dílčí“. Konkrétně uvedl, že žalobci neseписovali protokoly o jednotlivých úkonech trestního řízení, nebyli zařazováni do stálé výjezdové skupiny a tuto činnost ani nevykonávali, taktéž nevykonávali základní činnost policie v trestním řízení při odhalování, dokumentaci a vyšetřování trestné činnosti, což činí psovodi se psy na vyhledávání omamných a psychotropních látek, výbušnin, palných zbraní. Z logiky věci je zřejmé, že žalovaný tím mínil vyjádřit, že „jednotlivý“ (celistvý) úkon v trestním řízení se skládá z několika na sebe navazujících a provázaných „dílčích“ (částečných) úkonů, které teprve ve svém souhrnu tvoří jeden

„jednotlivý“ (celistvý) úkon v trestním řízení. Přičemž žalobci byli oprávněni činit pouze „dílní“ úkony v trestním řízení formou hlídkové činnosti s hlídkovým služebním psem. Taktéž slovní spojení „základní policejní činnost“ je pojmem, který by neměl vzbuzovat nejasnosti, když žalovaný uvedl konkrétně, co považuje za základní policejní úkony ve výkonu činnosti žalobců a základní úkoly služební kynologie jsou demonstrativním způsobem upraveny v čl. 3 ZPPP č. 10/2003. Žalovaný se s tímto slovním spojením vypořádal i jeho porovnáním s více specializovanou policejní činností kynologů zařazených do vyšších tarifních tříd.

Soud zdůrazňuje, že nemá v úmyslu nikterak snižovat náročnost a záslužnost pracovní činnosti žádného z kynologů. Ztotožňuje se však se žalovaným, že po žalobcích byly podle popisu jejich služebního místa požadovány a jimi vykonávány činnosti v souladu s čl. 3 odst. 1 ZPPP č. 10/2003, a to toliko základní úkoly služební kynologie, jako hlídková služba s hlídkovým psem. Přičemž tato jejich nejnáročnější činnost z činností, jež byly podle popisu služebního místa po žalobcích požadovány, spadá pod činnosti stanovené v bodě 1.3.1.1. katalogu činností uvedené pro 3. tarifní třídu, tj. plnění základních úkolů policie v oblasti dohledu nad veřejným pořádkem a bezpečností, dopravou, režimem ochrany státní hranice, vstupem a pobytem cizinců nadzemí ČR s případným odhalováním a vyřizováním přestupků svěřených do působnosti policie v blokovém řízení, provádění dílních úkonů v trestním řízení. Veškeré tyto skutečnosti jednoznačně vyplývají i ze správních spisů a důkazů akcentovaných žalobci, a to z výše uvedených úředních záznamů ze dne 23.2.2007 E.č. Kyn-42/PS-2007, ze dne 6.1.2007 E.č. Kyn-4/PS-2007, ze dne 22.1.2007 E.č. Kyn-25/PS-2007, z protokolu o použití služebního psa E.č. KYN-6/PS-2007 ze dne 7.1.2007, z úředního záznamu ze dne 20.1.2007 E.č. KYN-24/PS-200 a ze seznamu absolvovaných výcvikových kurzů žalobkyně 13) ze dne 20.1.2011. Když z nich je zřejmé, že žalobci byli přivoláni k řešení situací, kdy mělo dojít k výtržnostem a asistovali hlídkám PMJ. Úředním záznamem E.č. KYN-6/PS-2007 ze dne 7.1.2007 bylo prokázáno, že pes žalobce 6) byl přivolán k případu, kdy měl čerstvou stopu. Taktéž seznam absolvovaných výcvikových kurzů žalobkyně 13) ze dne 20.1.2011 prokazuje, že nemohla být zařazena do vyšší tarifní třídy, když neabsolvovala žádné výcvikové kurzy, za období od 1.1.2007 do 31.3.2007 nevykázala žádné použití služebního psa ani nebyla vyslána do výjezdové skupiny, neplnila speciální úkoly. Další získávání podkladů v této věci za výše uvedeného zjištěného skutkového stavu by bylo dle názoru soudu zcela nadbytečné a nehospodárné.

Námítku žalobců, že činnost všech kynologů je stejná, neboť se jedná vždy o výkon služební kynologie, soud nesdílí. Jak již bylo uvedeno podrobně výše soud zastává shodný názor jako žalovaný, že úkony realizované jednotlivými skupinami psů jsou rozdílné, a proto byli psůvodi na základě faktického výkonu policejní činnosti zařazeni do 1., 2., či 3. skupiny oddělení služební kynologie. Tedy hlavním zařazovacím kritériem správních orgánů nebylo odlišné služební zařazení psa.

Soud rovněž nesouhlasí se žalobci, kteří zlehčovali význam specializace jak kynologů, tak jejich psů. Již v čl. 17 ZPPP č. 10/2003 provedené rozdělení služebních psů na jednotlivé kategorie podle druhu jejich výcviku a použití od nejméně odborné činnosti hlídkových služebních psů až po pátrací a specialisty, vyplývá zvyšující se náročnost a specializace jejich činnosti. Dále z čl. 17 odst. 1 písm. b) ZPPP 10/2003 vyplývá, že do výjezdových skupin se zařazují až služební psi kategorie pátrací. Tomuto odpovídá nezbytnost absolvovat příslušné odborné kurzy jak pro služební psy, tak pro jejich kynology, aby získaná odbornost psů byla nejen zachována, ale i rozvíjena. Z čl. 2 odst. 4 přílohy k ZPPP č. 13/1996 vyplývá, že výcvikové kurzy se pro jednotlivé kategorie psů odlišují specializací a délkou trvání pro jednotlivé kategorie psů. Zjistě nelze po

hlídkovém psu, bez zvláštního výcviku či kurzu požadovat úkony jako metodu pachové identifikace, vyhledávání výbušnin, nástražných výbušných systémů či vyhledávání omamných a psychotropních látek atp. Zároveň psovod musí být schopen se speciálně vycvičeným psem odborně pracovat a zadávat mu konkrétní pokyny tak, aby pes mohl své speciální schopnosti využít. Nelze tak přisvědčit žalobcům, že psovod vykonává stejnou činnost, přestože je činnost psů rozdílná.

K tvrzení žalobců, že služební pes absolvuje každý rok přezkoušení a pokud by došlo ke změně jeho specializace, pak by psovod musel být převeden do jiné, přezkoušení odpovídající služební hodnosti (tarifní třídy) soud uvádí, že v dané věci bylo pro zařazení žalobců do příslušné tarifní třídy podstatným to, jakou nejnáročnější faktickou činnost v rozhodném období od 1.1.2007 do 1.3.2007 vykonávali. Soudu v tomto řízení již nepřísluší zabývat se řešením hypotetické situace při ztrátě způsobilosti psa vykonávat specializovanou činnost. Taktéž soud není oprávněn v tomto řízení hodnotit rozhodnutí služebního funkcionáře ze dne 1.3.2008, týkající se žalobce 3) a dalších, kteří byli dle tvrzení žalobců přerazeni do vyšší tarifní třídy beze změny jejich služební náplně. Soud uvádí, že žalobce soudu toto rozhodnutí nedoložil a ani ve správním spise týkajícím se žalobce 3) takovéto rozhodnutí nebylo zažurnalizováno, tedy soud se k němu nemůže kvalifikovaně vyjádřit. Soud pouze předpokládá, že podklady pro jeho vydání nebyly shodné s těmi, na jejichž základě bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, neboť bylo vydáno až jeden rok a dva měsíce poté.

Žalobci namítali, že psovodi z 1. skupiny oddělení služební kynologie měli v popisu služebních míst (pracovní náplni) shodné služební činnosti jako žalobci, přesto byli zařazeni do vyšší tarifní třídy podle příkladu činností 2.3.10.5.1. – „*Metodické vedení výuky a výcviku služebních zvířat, vedení cvičitelů koní, psovodů a kynologů a jezdců, zpracování programů výcviku*“. Svě tvrzení prokazovali rozhodnutím policejního prezidia ve věcech služebního poměru č. 2007 ze dne 11.12.2007 týkající se inspektora prap. R. O. Žalobci zároveň soudu doložili rozhodnutí ministra vnitra č. 692/2008 ze dne 11.12.2008, kterým bylo výše uvedené rozhodnutí zrušeno. Soud zdůrazňuje, že předmětem tohoto řízení není přezkum správních rozhodnutí týkající se služebního zařazení inspektora prap. R. O. Nicméně s ohledem na následné rozhodnutí ministra vnitra se soudu jeví poukaz žalobců na zrušené rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zcela nedůvodným.

Soud posoudil námitku žalobců ohledně nerespektování závazného právního názoru v rozsudku Městský soud v Praze sp.zn. 9 Ca 321/2007 za nedůvodnou. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného je dle názoru soudu srozumitelné a určité, žalovaný závazný názor obsažený v daném rozsudku respektoval, když jak uvedeno výše konkrétně uvedl, jaká činnost z činností, jež jsou po žalobcích podle popisu služební činnosti požadovány je nejnáročnější a rovněž podrobně zdůvodnil přiřazení vybrané nejnáročnější činnosti do katalogu činností pro dotčenou tarifní třídu. Z výše uvedeného rozsudku rozhodně nevyplývá, že by Městský soud zavázal správní orgány provést zařazení žalobců do vyšší tarifní třídy.

K obecně formulované výtce žalobců, že žalobou napadené rozhodnutí je v rozporu s § 181 zákona o služebním poměru soud uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí obsahuje veškeré obligatorní náležitosti stanovené v § 181 zákona o služebním poměru. Když žalobou napadené rozhodnutí má písemnou formu, žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí řádně vypořádal s tím, že bylo vydáno příslušným služebním funkcionářem, na což soud pro stručnost odkazuje. Dále soud neshledal v žalobou napadeném rozhodnutí rozpor výroku s jeho odůvodněním, neboť rozhodnutí obsahuje náležité právní závěry, které vyplývají

z rozhodných skutkových okolností a v nich uvedené důvody jsou ve vztahu k výroku jednoznačné. Soud má rovněž za to, že žalobou napadené rozhodnutí nevybočilo z mezí a z hledisek stanovených zákonem, je v souladu s logickým usuzováním a předpoklady daných úsudků jsou, resp. byly zjištěny řádným procesním postupem.

K výtce žalobců, že žalovaný v řízení nesprávně procesně postupoval, když správní rozhodnutí prvního stupně nezrušil, nýbrž jej pouze změnil a ve věci tak znovu rozhodl, soud uvádí, že žalovaný správně využil postupu podle § 190 odst. 8 věta druhá zákona o služebním poměru. Podle nějž je odvolací orgán mimo jiné povinen jsou-li pro to důvody, rozhodnutí správního orgánu prvního stupně změnit, což je v souladu se zásadou rychlosti a hospodárnosti řízení.

Dále soud zdůrazňuje, že řízení před správním orgánem prvního stupně a řízení o odvolání, jakož i rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a je bezpředmětné, zdali se jedná o rozhodování ve věcech služebního poměru (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12.10.2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56).

Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, bylo vydáno v souladu se zákonem a nikoli na základě libovůle správních orgánů, je rovněž v souladu se základními zásadami správního řízení a ustálenou judikaturou soudů, dále soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadených rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci nebyli ve věci samé úspěšní a úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 6. května 2016

JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková